

A FATE Senior Klub életéből

(1982–2010)

dr. Ádámfi Tamásné Senior Klub titkár

A szakmáját szerető ember nehezen válik meg szakmai munkájától, és azoktól a kollégáktól, barátoktól, akikkel élete jó részét együtt töltötte. A faiparos szakma fejlődése, alakulása azok számára is az érdeklődés középpontjában áll, akik már munkahelyükön nincsenek állományban.

A Senior Klub megalakítása 1982-ben történt, azal a céllal, hogy tömörítse a szakma elkötelezettjeit, és kellemes időtöltést biztosítson számukra, nyugdíjas esztendőik során. Az alapítás ötlete Fáy Mihályé volt, aki akkor a Mohácsi Farostlemezzgyár igazgatója volt, s a klub első elnöke is ő lett. Nagy lelkesedéssel vezette és fogta össze a tagságot, szervezte a csapat tanulmányútjait. 1996-tól egészsége megromlásával nem tudott elnöki tisztségnek eleget tenni. Ekkor Saly Imrét, a Budapesti Bútoripari Vállalat volt vezérigazgató-helyettesét választotta elnöknek a tagság, aki 2007-ig hasonlóan nagy odaadással és precizitással szervezte a Senior Klub életét, szakmai útjait, vidám összejöveteleit.

„Az elmúlt 12 év alatt 40 cégnél tettünk látogatást, 40 helységben voltunk. A lehetőségek figyelembevételével megnéztünk múzeu-

mokat, templomokat, a városok nevezetességeit. A programok szervezésében közreműködött a FATE titkársága, esetenként a Bútorszövetség titkársága is.

A jó szervezéseknek és a nagy érdeklődésnek köszönhetően a nyug-díjban lévő szakemberek számára a faipar széleskörű áttekintése, fejlődése, valamint az egyéb, ipari-technikai technológiák megismerése vált lehetővé az eltelt 28 évben. Az ipar működését, a rendszerváltás előtti és körüli, valamint az azutáni helyzetképeket nyomon követhették a régi és az újonnan kialakult személyes kapcsolatok révén. Míg a múlt évezredben a tagság száma

egyre nőtt, a lelkes FATE tagok a Senior Klubban is tömörültek, addig manapság létszámunk inkább csökkenőfélben van. Ez betudható a tagok idősödésének, egészségük megromlásának, másrészt viszont egyesületünk taglétszáma csökkenésének is.

A szakmai utak megvalósítása sajnos ma már egyre nagyobb gondot jelent, egyre nehezebben érjük el az átalakult, privatizált cégek vezetőit egy-egy tanulmányút lebonyolításához. Számos cég már nem is működik. Korábban az üzemeletogatás volt a kirándulások fő célja,

emellett került sor a A nem faipari cégeknél tett látogatás szervezésébe a néhai Gőz János, a MATE Senior Klubjának elnöke is besegített. A látogatások összeállításához adatokat kaptam Treszcai András kollégától” – írja Saly Imre a megvalósított programok évenkénti kulturális programokról. Emlékezetes, kiemelkedő tanulmányút volt pl. a Mohácsi Farostlemezgyár megtekintése, a Fáy Miska bácsi búcsúztatásával egybekötött kétnapos program, melyet hajókirándulással is színesítettünk, vagy az Abaúj Bútoripari Rt. bútorgyáranak meglátogatása Encsen, amely szintén jó hangulatban, kétnapos együttléttel zajlott le.

Az utóbbi időkben nem üzemeket látogatunk, hanem megpróbáljuk megkeresni a kapcsolódási pontokat a fa, a fafeldolgozás, a faipar, valamint az éppen megtekinthető kiállítások, műtárgyak között, mint pl. a faiparos mesterségeket űző iparosoknak az Országházban található szobrai. Székesfehérváron nemcsak a Lignum Európa ragasztott fatartókat gyártó cég gyártástechnológiáját tanulmányoztuk, hanem a székesegyház sekrestyéjében lévő, a szerzetesek által dúsan faragott díszítésekkel ellátott bútordarabokat, oltárokat is megtekintettük és városnézésen is részt vettünk. A Pénzügyminisztéri-

um pénztörténeti kiállításán a bemutatottak mellett mindenki nyomtathatott magának „fabatkát” – azaz „Fa”-Batkát! Emlékezetes marad a Művészetek Palotája is – a látogatásról, a beépített faanyagokról publikáció készült a Faipar újságban dr. Tóth Sándor, 2007-ben megválasztott elnökünk tollából.

A bennünket körülvevő világban – kis túlzással – nincs olyan hely, ahol ne jelenne meg a fa így vagy úgy, s ez a tény, a fa, a velünk együtt „lélegző”, fából készült tárgyak melengetnek bennünket, kísérik életünket, amit mi, szakemberek jobban észreveszünk és értékelünk, mint az avatatlan szem.

Évente megtekintjük a szakmai kiállításokat, mint pl. a Ligno Novum vagy a Bútorvilág. Minden évben közösen elbúcsúztatjuk az óévet baráti hangulatban, és reménykedve várjuk a dolgok jobbra fordulását, ami már nem a mi, hanem a fiatalok, az aktív dolgozók kezében van. Reméljük, a jövőben is találunk helyet, helyiséget az évenkénti összejevetelhez a Senior Klub számára.

Minden kedves érdeklődő kollégát szeretettel várunk klubunkban!

A Faipari Tudományos Egyesület (FATE) Ifjúsági Tagozata

Papp Tibor FATE Ifjúsági Tagozat elnök

A Faipari Tudományos Egyesület Ifjúsági Tagozata az idén 60 éves FATE alapszervezet legfiatalabb csoportja. Alapítása a 2007. szeptember 5-én tartott FATE közgyűlésen történt, azóta működik az alapszervezet tagozataként.

Kezdetek, elképzelések, célok

A tagozat megalapítása 2005-re tehető, amikor Dr. Winkler András, akkori FATE elnök felkérte Papp Tibor frissen végzett faipari mérnököt és soproni doktoranduszt, hogy kísérje figyelemmel a szervezet felépítését, működését, s valamilyen módon tevékenyen járuljon hozzá a FATE létszámának növeléséhez az ifjúság bevonásán keresztül. Így lett értelemszerűen a tagozat működési helye a Nyugat-magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kara, Sopron városában.

Az ifjúsági tagozat a mai napig formálódó, képlekeny státuszban van, hiszen az elmúlt három évben a saját tevékenységi körének határait próbálta bejárni, felkutatni azokat a területeket, ahol aktívan kifejtheti vállalt kettős szerepét:

Az egyik fontos elképzelés, az ifjúság, a frissen végzett faipari mérnökök motiválása, hogy legyenek egy olyan egyesületnek a tagjai, mely a szakma tudományos területén kíván működni. Célunk összefogni a jövő faiparban tevékenykedő mérnökeinek nemzedékét, megismertetni velük a FATE múltját és jelenét, s közösen formálni jövőjét. Ez különösen nehéz feladatnak tűnt, és a mai napig „kemény fának” bizonyul, hiszen tapasztalatunk szerint a frissen végzett mérnökök egyelőre saját életútjuk, egzisztenciájuk megteremtésével vannak elfoglalva,